

Beste familie, vrienden en bekenden,

Als alles was gegaan zoals we het hadden gepland, zouden we nu een verslag schrijven over onze meest recente reis naar Nederland. In de laatste nieuwsbrief kondigden we de aankomende presentaties voor april en mei aan en zetten daarbij “zo de Heere wil en wij leven”. De afgelopen maanden hebben ons stilgezet bij de betekenis van deze woorden. Gods plannen waren anders dan de onze – en dat zal voor jullie in Nederland net zo goed gegolden hebben als voor ons in Canada. Want wie is er niet getroffen door de ‘coronacrisis’? Iedereen kreeg er op zijn of haar eigen manier mee te maken.

Terugkijkend zijn we dankbaar voor de steun die we kregen van familie en vrienden en hebben we zelf als gezin geprobeerd een verschil te maken voor anderen om ons heen, al was dat vaak maar klein.

Hoe gaat het met ons werk?

Na een succesvolle tour in Florida in februari, hebben veel deelnemers zich aangemeld voor ons zomerprogramma. CCBR kon het grootste aantal stagiairs aannemen sinds haar bestaan. Eén van de stagiaires was Mathilde, een jongedame uit Alblisserdam, die in haar eigen woonplaats een presentatie van Maaike had aangehoord. Het was de bedoeling dat ze twee maanden bij ons thuis zou verblijven, waarbij ze zou helpen in het gezin en op kantoor, en dat ze daarna twee maanden stage zou lopen in Calgary. Mathilde arriveerde op 14 maart, de dag nadat de Canadese regering een quarantainemaatregel oplegde voor reizigers uit Nederland. We brachten dan ook als gezin twee weken geïsoleerd door, wisten onze handen veelvuldig en brachten veel tijd door in de tuin, terwijl de boodschappen bezorgd werden door onze vrienden Jonathon en Charmaine van Maren.

Na enkele weken moesten Nick en onze managers de moeilijke beslissing nemen om de eerste twee maanden van de zomerstage te annuleren. Ze wisten niet zeker of het mogelijk zou zijn om door te gaan met het programma en wilden de stagiairs de kans geven om voor die tijd (in mei) nog een andere baan of stage te vinden. Voor Mathilde betekende dit helaas dat ze geen stage kon lopen. In plaats daarvan volgde ze de online cursus van CCBR, die bestond uit vijf avonden training en discussie via Zoom.

Ze paste ook op onze kinderen zodat er dagen waren waarop we beiden kantoorwerk konden doen. Op 21 mei keerde Mathilde weer terug naar Nederland. Hoewel haar tijd in Canada anders was dan verwacht, kijken we samen terug op een bijzondere periode.

Het online uitvoeren van ons outreach programma

Op verzoek zijn in de afgelopen tijd presentaties digitaal gegeven, anderen zijn verplaatst naar later in het jaar. Onze tour door Canada, gepland voor deze zomer, moest worden afgelast. In de tussentijd heeft CCBR enorm veel werk online gedaan. Het hele team heeft samengewerkt om onze aanwezigheid op zeven sociale media platforms te vergroten en miljoenen mensen online te bereiken. Daarnaast bieden we wekelijkse trainingen aan en zijn er diverse collega's die de hierboven genoemde vijfdelige

cursus verzorgen. (Mocht je interesse hebben: er is meer informatie en een aanmeldingspagina via deze link. Verschillende mensen uit Nederland hebben al deelgenomen!)

Van maart tot eind mei werd het straatwerk van CCBR geannuleerd. De enige uitzondering waren de 'Truth Trucks', die konden opereren binnen de geldende richtlijnen voor het sociale verkeer in coronatijd. Er was minder verkeer op de wegen, maar de vrachtwagens bereikten nog steeds de blik van veel Canadezen. Uit onze statistische gegevens blijkt dat 67% van de mensen een negatievere kijk krijgt op abortus, simpelweg door het zien van de abortusbeelden. Met andere woorden, de vrachtwagens zijn dus effectief, zelfs zonder de gebruikelijke gesprekken op straat.

Wat deden we verder tijdens de lockdown?

In maart en april bracht Nick zijn tijd thuis door met het inhalen van kantoorwerk dat was blijven liggen. De gegevens van CCBR zijn nog nooit zo goed georganiseerd en up-to-date geweest als nu 😊. Maaike is een project gestart dat al meer dan twee jaar een mooie wens was, maar waar nog geen tijd voor was. Samen met collega Charmaine van Maren schrijft ze een boek voor ouders over het prolife opvoeden van kinderen. Het eerste ontwerp nadert zijn voltooiing en we hopen dat het in de herfst wordt gepubliceerd.

Tijdens de lockdown moedigde Nick de medewerkers ook aan om vakantietijd op te nemen, zodat we onze tijd verstandig gebruiken en weer meer kunnen werken zodra het beter mogelijk is. In mei deed hij dit zelf ook, door vrij te nemen om ons huis aan de buitenkant te gaan opknappen. Toen we het vier jaar geleden kochten, wisten we dat het nodig moest gebeuren, en na deze tijd gespaard te hebben konden

we dit project juist nu aanpakken. De temperatuur was soms wel erg hoog, maar Nick werkte (met hulp) gestaag door en we zijn erg blij met het resultaat tot zover.

Abortus en de coronacrisis

Het was triest en moeilijk om te horen dat onze regering de toegang tot abortus als een 'essentiële dienst' verklaarde in deze tijd. Het was eigenlijk nog moeilijker voor te stellen dat abortussen volop doorgingen in een periode dat de meesten van ons thuis bleven en niet naar belangrijke medische afspraken konden gaan. Maaiké besloot de lokale abortusklinieken te bellen voor een online nieuwsitem van CCBR; er zijn er zeven in Toronto. Elk van hen verzekerde haar dat ze open waren, iemand zei letterlijk dat het 'business as usual' was en er werd steeds vermeld dat ze het druk hadden. Een kliniek bood zelfs 'inloopabortussen' aan: "U loopt hier binnen en we hebben alles in één afspraak gedaan".

Abortusklinieken kondigden aan dat ze zich voorbereiden op een toename van mensen die hun (dodelijke, red.) diensten nodig hebben. Om verschillende redenen, waaronder (financiële) onzekerheid en de druk op thuissituaties, is de vraag naar abortus gestegen. Onze provincie heeft, zoals op veel andere plaatsen, de noodtoestand uitgeroepen vanwege COVID-19. Inmiddels is dit weer opgeheven, maar voor veel ongeboren kinderen is de noodtoestand dus enkel verergerd.

In verschillende landen is juist de coronacrisis door regeringen en activisten gebruikt om een radicale abortusagenda te bevorderen. Het zal lezers die geïnteresseerd zijn in ontwikkelingen op dit gebied niet ontgaan zijn. Canada heeft bijvoorbeeld opnieuw toegezegd miljoenen dollars naar ontwikkelingslanden te sturen – niet voor voedsel, water of onderdak, maar om abortussen te financieren. [Schreeuw om Leven](#) vestigde daarnaast onder andere aandacht op het feit dat de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) adviseert de abortuspil te gebruiken, zelfs na 24 weken zwangerschap.

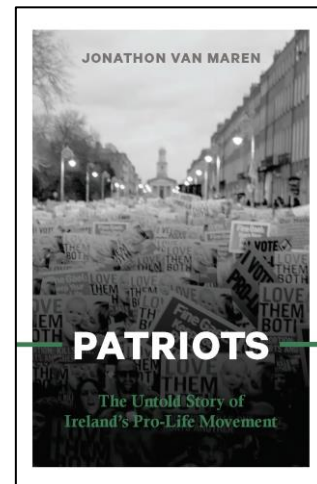
Dit is ook nog eens ongelooflijk gevaarlijk voor vrouwen. Is het dan vreemd dat mensen (juist velen in onze achterban) de aanbevelingen van de WHO in deze periode meer zijn gaan wantrouwen? Dit nog los van het feit dat geboortebeperking steeds vaker om ons heen genoemd wordt als 'oplossing' voor wereldproblematiek of als logische stap in de vooruitgang.

We volgen verder op de voet de ontwikkeling van vaccins die gebruik maken van afgebroken foetaal weefsel. Iets wat we zelf onlangs ontdekten, was dat cellijnen die zijn ontwikkeld uit ongeboren kinderen niet alleen teruggaan naar abortussen van decennia geleden. De nieuwste cellijn, WALVAX2 genaamd, werd in 2015 gemaakt uit de longen van een baby-meisje dat na drie maanden zwangerschap werd geaborteerd. Stirezo heeft dit in hun mailing onder de aandacht gebracht, maar ook een recent artikel in het RD bracht dit onderwerp aan de orde: ["Maak werk van prolifevaccin tegen COVID-19"](#).

Allerlei ontwikkelingen dus, die maken dat gebed en prolife werk de komende weken en maanden belangrijker zijn dan normaal en wellicht in de toekomst alsmaar belangrijker worden.

Veel kostbare, ongeboren kinderen zullen pleitbezorgers nodig hebben die opkomen voor hun rechten. De opdracht voor christenen blijft dezelfde: om onze mond te openen voor de stemmelozen, voor de rechtszaak van hen die zouden omkomen (naar Spreuken 31).

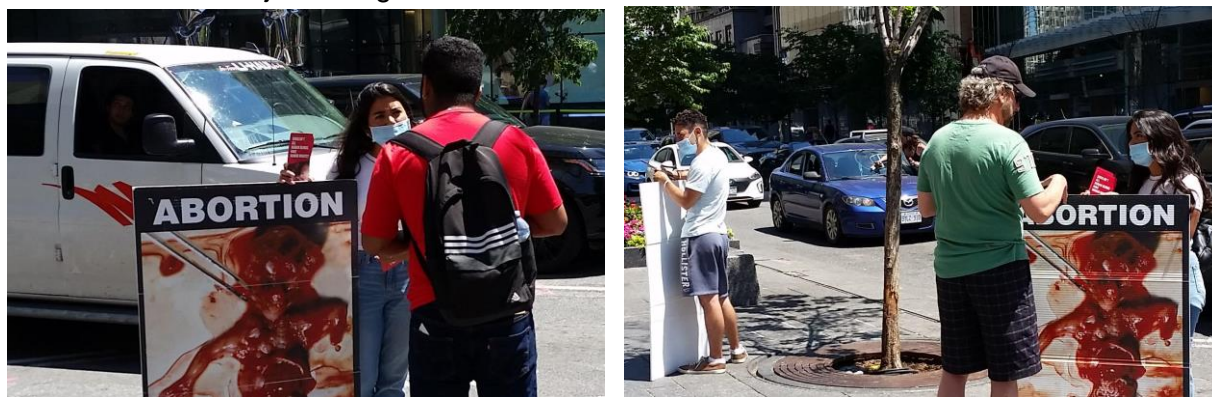
*Interessant voor u/jou? Onze collega Jonathon Van Maren heeft onlangs een nieuw boek gepubliceerd, genaamd Patriots: the untold story of Ireland's pro-life movement. Nick was één van de proeflezers en vond het heel interessant, zeker na onze reis naar Ierland twee jaar geleden. U kunt [hier](#) een exemplaar bestellen.

Hoe gaat het nu verder?

Onlangs konden we voor het eerst sinds maart weer naar de kerk. Eén van onze kinderen kon de nacht ervoor niet slapen, zo blij was hij. Het was echt bijzonder om als gezin weer samen in de kerk te kunnen zitten (terwijl Nora opgevangen werd door vrienden). Hoewel de rest van ons zomerprogramma ook moest worden geannuleerd, zijn we dankbaar te kunnen zeggen dat onze educatieve activiteiten worden hervat. Het outreach programma op straat vindt weer plaats in Calgary, Londen, Oxford County, Toronto en Winnipeg. Vrijwilligers en medewerkers bezorgen ook weer kaarten. Het was bemoedigend om weer foto's van deze activiteiten te zien, wetend hoe belangrijk ze zijn om mensen te bereiken en levens te redden.

Medewerker Ellie had recent een gesprek over abortus in de straten van Londen (Ontario) met een jongeman die voor abortus was. Daarna kwam hij teruglopen met een verfrissend drankje, als dank, zei hij. Hij vond dit het beste gesprek dat hij de laatste tijd had gehad. Hierdoor was ook zijn mening over abortus veranderd.

Heel wat mensen hebben gevraagd hoe CCBR er financieel voorstaat; we waarderen deze bezorgdheid! We weten niet wat de impact voor de financiering op langere termijn zal zijn. Tot zover hebben enkele donateurs het bedrag van hun donatie verlaagd, en sommigen moesten hun donaties stopzetten. Ook voor de inkomsten via Stichting Joseba is het een tegenvaller geweest dat Maaike en Jonathon (van Maren) beiden niet naar Nederland konden komen voor hun lezingen. Want hoe meer mensen er bereikt worden (inhoudelijk), hoe meer mensen ons ook (financieel) gaan steunen.

De toekomst is echter veilig in de handen van Hem die altijd voor ons heeft gezorgd, vooral sinds we acht jaar geleden begonnen met fulltime prolife werk. Ook zijn en blijven we dankbaar voor iedereen die betrokken is, die het verschil maakt, ongeacht de grootte van hun gift of de tijd die ze geven.

We hopen dat Maaïke in november 2020 nog naar Nederland kan komen voor de uitgestelde presentaties. En opnieuw met dit onderschrift: Als de Heere het wil, en wij leven zullen...

With love,

Nick & Maaïke,
Jonah, Elliot, Tisa, Amaris en Nora

*In de vorige nieuwsbrief noemden wij Marjon en Alisa, die met ons team in Calgary werkten voor een afstudeeropdracht. Inmiddels is hun opdracht afgerond! We zijn blij met het waardevolle werk wat ze deden en de praktische adviezen die ze met Nick en de managers konden delen naar aanleiding van hun onderzoek. Hartelijk dank dames, en vanuit Canada: dank aan Joseba en haar donateurs voor het sponsoren van de stagiaires!

*Matthea en Jedidja uit Alblasterdam hebben 27 euro opgehaald voor Stichting Joseba! Eerder deden ze dit met hun vriendinnetje Lois, die nu in het ziekenhuis ligt. Veel dank meiden, en van harte beterschap voor Lois.